

[Pürschel.]

i K. U. maa det være tilstrækkeligt at sige, at de findes ikke, og at Nazismen her i Landet jo meget ivrigt bekæmper K. U.

Det ærede kommunistiske Medlem sagde, da han havde Ordet første Gang, at de paagældende er i Øjeblikket uden Fædreland. Hvordan var saa det Fædreland, de forlod? Var det et Fædreland efter den Recept, det ærede kommunistiske Medlem gav her? Ingenlunde! Det var et Fædreland, der hviler paa privatkapitalistisk Grund, og hvor i en vis Tid en Socialisme af den Art, som de foragter saa dybt, har haft Magten, men ingenlunde noget kommunistisk Fædreland, saa det, at det ærede Medlem her staar op og i første Omgang forsøger at forklare sin Brug af „Fædreland“ med, at han har tænkt paa det kommunistiske Fædreland, og nu gaar over til en anden Forklaring, viser kun en Ting med fuldkommen Sikkerhed, nemlig at det, det ærede Medlem her er inde paa, er Udflugter.

Jeg synes, det ærede Medlem meget hellere skulde sige det saadan, som det er, nemlig at det var Naturen, der gik over Optugtelsen. Der er et gammelt Ord, der siger, at naar man skraber lidt paa Russeren, kommer Tataren frem. Jeg kunde vende dette om og sige, at naar man skraber lidt paa Kommunisten Thomas Pedersen eller paa Russeren Thomas Pedersen, saa kommer (Thomas Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen) . . . nej, nej, naar den højtærede Formand ikke paataaler Brugen, kan det ærede Medlem være fuldkommen sikker paa, at jeg er paa den rette Vej. Altsaa, naar man skraber lidt paa Kommunisten eller Russeren Thomas Pedersen, saa kommer ikke Tataren, men saa kommer Danskeren Thomas Pedersen frem, og det synes jeg er en taltalende Side ved det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Schmidt har Ordet for en kort Bemærkning.

Schmidt: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen kom tilbage til det Spørgsmaal, som han har stillet mig før: hvor det kunde være, at der var saa mange, der fra Tyskland vilde op til Danmark, særlig op til Nordslesvig, men at der fandtes saa faa fra Danmark, der søgte til Tyskland. Han ønskede, at jeg gav Oplysninger om, hvor mange der f. Eks. fra Danmark vandrede ned til Tyskland og gerne vilde have Opholdstilladelse dør. Jeg har svaret paa

det Spørgsmaal en Gang før, og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen rørte ogsaa ved det Svar, jeg gav dengang, men han holdt det for ufyldstgørende. Jeg tror, det er fuldkommen rigtigt at give den Forklaring, det ærede Medlem gerne vil have. Det er jo fuldkommen klart, at naar et Land som Nordslesvig bliver skilt fra det tyske Rige og kommer til Danmark, saa giver det ikke en eneste Dansk Anledning til at søge ned til Tyskland, men det giver selvfølgelig mange Tyskere Anledning til at søge til det Land, som de før har tilhørt, og hvor de har mange Bekendte og maaske ogsaa Slægtninge. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde rigtigt nok: Ja, men det var dog saadan, at i den Tid, det hørte til Tyskland, kom der mange derop, og saa er det i Grunden helt naturligt, at de nu vil vandre tilbage til Tyskland. Det er ogsaa sket i stor Stil i de første Aar. Da gik der Tusinder tilbage til Tyskland. Men, som jeg har sagt før, der gives mange Forbindelser, saaledes som det ærede Medlem ogsaa har Forstaaelsen af, der kan ligefrem være moralske Forbindelser, som man føler sig forpligtet til at holde ved lige. Det er da ganske klart.

I Forbindelse med Bemærkningen om Nordslesvig som Fattiggaard maa jeg sige, at da det ærede Medlem under Finanslovdebatten her i denne Samling talte om Forholdene i Sønderjylland og fremstillede dem som helt taalelige, det stod ikke saa galt til, fremdrog jeg de samme Tal og sagde, at det var netop det, det ærede Medlem fortalte, som vi andre syntes var utaaleligt. Vi synes, det er utaaleligt, naar 3 000 Landbrugsejendomme kan klare sig, men de 9 000 ikke kan klare sig. Det betyder altsaa, at de $\frac{3}{4}$ ikke kan klare sig. Saa maa man ikke forundres over, naar man en Gang imellem taler om Fattiggaarden, hvilket jeg for Resten ikke har gjort. Jeg vil gerne, at Kendsgerningerne skal frem, og de udviser, at Forholdene ikke er gode dernede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Det var jo i lidt sarkastiske Vendinger, den højtærede Justitsminister formaaede at give sin Understøttelse til det Haab, jeg satte op imod det ærede Medlem Hr. Pürschel's pessimistiske Syn paa Fornuftens Sejrsgang gennem Verden. Men der er altsaa tre Slags af os, der er det ærede Medlem Hr. Pürschel, som ikke tror paa andet end Taabelighedens